

NOVOMEŠKI ŠKOF
EPISCOPUS NOVAE URBIS

Zgled pastirjev

Božična poslanica novomeškega škofa msgr. dr. Andreja Sajeta

Kot vsako leto spet obhajamo božične praznike. Premišljujemo isto vsebino, vendar pa skrivnost božiča vsakokrat doživljamo na novo. Ko gledamo okrašene ulice in božična drevesa ter jaslice, se v nas prebudijo romantični občutki topline in družinskega zavetja, še posebej, če praznik obhajamo z najdražjimi. V resnici pa je prava vsebina božiča daleč od romantike. Je provokacija, ki nas želi prebuditi in zdramiti našo vero.

Bog se je učlovečil. Rodil se je kot človeški otrok. Zgodilo se je na begu! Vladarji, pomembneži, in duhovniki ga niso prepoznali. Zdi se, kot da spijo. Da se je zgodilo nekaj izrednega, so zaznali pastirji, ki so živeli na robu družbe. Niso hodili v tempelj, živeli so kot nomadi in se selili s čredo. Za razliko od ostalih ljudi so bili odprti za Božja znamenja. Glagoli božičnega evangelija (Lk 2,15–20) poudarjajo, da so pastirji šli na pot, da so našli Novorojenega, videli so ga, vrnilo so se na svoje mesto in o tem pripovedovali drugim.

Pastirji so bili prvi verniki in oznanjevalci izpolnitve Božje obljube. Srečanje z Božjim Detetom jih je zaznamovalo. Reflektirali so svoje življenje, začeli so verovati in o tem oznanjati. Njihove drže, ki so pomenljive tudi za nas, so: naglica, čudenje in zahvaljevanje. Srečanje z Odrešenikom jim ni dalo miru in so takoj šli naprej. Skrivnost Božiča je v njih prebudila čudenje nad veliki Božjimi deli, ki so jim bili priča. Iz tega je sledila hvaležnost, da smejo sodelovati pri Božjem načrtu Odrešenja, da novico ponesejo v svet.

Premišljujmo skrivnost Božiča v luči drže pastirjev. Glejmo nanje in na ostale osebe ter se učimo. Pastirji današnjega časa so ljudje, na katere ne mislimo. Tisti z roba, ki niso uspeli v življenju, so bili morda zlorabljeni ali pa jih je družba tako ali drugače zavrгла. Kljub vsemu niso obupali. Iščejo, prisluškujejo in zaupajo. So odprti za Božja znamenja. Priznajo svoje omejitve in nemoč, kar jih dela pred Gospodom velike in dojemljive za Božji prihod.

Z besedami papeža Frančiška vas vabim, *»naj bo Božič za vse priložnost za notranjo obnovo, molitev, spreobrnjenje, korak naprej v veri in bratstvo med nami. Ozrmo se okoli sebe, še posebej na tiste, ki so v stiski: brat, ki trpi, kjer koli že je, pripada nam. To je Jezus v jaslih: tisti, ki trpi, je Jezus.«*

Prepoznamo način, kako Bog letos prihaja k nam. Trka na naša srca in nas vabi, da se odpovemo egoizmu, premagamo strah in okrepljeni z vero in upanjem ter napolnjeni z njegovo ljubeznijo pogumno stopimo v prihodnost. Ne sami, ampak z njim, ki je Emanuel, Bog z nami (prim. Mt 1,23).

Vesel Božič in blagoslovljeno novo leto 2022!

msgr. dr. Andrej Saje
novomeški škof